

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 8

సంచిక : 24

పుష్పం : 58-59

05-09-2003

RAMANA BHASKARA

TELUGU SPIRITUAL
FORTNIGHT
MAGAZINE

PAGES : 16

VOL : 8 ISSUE : 24

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION

Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS

RAMANA BHASKARA

SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER

P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎08814-224589, 224689

PRINTER

SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - PALAKOL
☎08814-222438, 221260
94401-31188

ఆనందమే గురురూపంగాదర్శన మౌతుంది

ఆనందమేబ్రహ్మం-దానినుండి ఉద్భవించిన ఒక రస్మి శరీరం,

మనస్సులతో చిక్కుకొని చివరకు ప్రకృతిలో ఆనందంలేదని విసిగి సత్యాన్వేషణకై నిజమైన తపనరేకెత్తినప్పడు పరమాత్మతన కృపావర్షాన్ని దానిపై కురిపించి సద్గురువు వద్దకు చేరుస్తాడు. దానితో అతనిలో సత్యమైన ప్రేమ, భక్తిమేల్కొంటాయి. గురువుతనకృపతో వాడిని కృతార్థుణ్ణిచేస్తారు. ఈప్రక్రియలో వారికి విసుగు-విరామంలేకుండా వానిపరిపూర్ణతకై పరితపించి, పనిజేస్తారు. ఆనందం బజారులో కొనుక్కొనేదికాదు. పళ్లు, పైసలు ఎరగాజూపి గురువునుండి దానిని పొందలేము. వినయం, త్రికరణశుద్ధి నిజాయితీతో కూడిన సాధన పురస్కరించి పొందాలి. “ధ్యానంలో అత్యున్నతస్థితికి వెళ్లి అక్కడ తనగురువును దర్శించిన రాణి ఇందుమతి, “కబీర్” తో స్వామి మీరే పరమాత్మఅని ముందుగా నాకు ఎందుకు తెలుపలేదు “అని

ఈ సంచికలో.....

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

10-8-2003	జిన్నూరు.....	3
17-8-2003	విజయవాడ.....	10

Visit us @ www.srinannagaru.com

అనగా” అప్పడే చెబితే నీవునమ్మే దానవుకాదు అంటారు. శ్రీనాన్నగారు అంటారు నేను చేసే సాయంమీబుద్ధికి అందదు జ్ఞానిభక్తుని హృదయంలో సైలెంటుగా పనిజేసి తనకర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చుకొంటాడు. ఎవరైనా చెడ్డవాళ్లు ఉన్నా జ్ఞానిపైన సజీవవిశ్వాసం ఉంటేవారు ఉద్దరించబడతారు అన్నారు. పూర్ణగురువులే పూర్ణత్వాన్ని ప్రసాదిస్తారు. ఈసత్యాన్ని గుర్తించలేనివారు ఎదురుగా ఉన్నఅమృతబాండాన్ని చూస్తూ చూస్తూ కాలదన్నుకొంటారు. “సద్గురు పవిత్రపాదాల ముందు నేను మోకరిస్తాను ఆయన ప్రేమకు, దయకు మహాసముద్రుడు. బయటచీకటిని సూర్యకిరణాలు తొలగించినట్లే ప్రపంచబందనాల అంధకారాన్ని మాటలతో తొలగించే మానవరూపి పరమాత్మ” అన్నారు తులసీదాస్. గురువు వద్దకు వేల సంఖ్యలో వస్తారు, వెళ్లిపోతారు పుణ్యంపండిన వాళ్ళేపరమాత్మ అని నమ్ముతారు. పుట్టుగుడ్డివాడు వస్తువులను గుర్తించలేడు అలాగే పరమాత్మ అనుగ్రహం ఉన్నవారేగురుసామ్రాజ్యంలో ప్రవేశించి అలౌకికమైన ఆనందానికి వారసులౌతారు. ప్రకృతిప్రేమలో వెగటు, వగరు, పరిమితులు ఉంటాయి కాని గురువుప్రేమలో పరిమితులు ఉండవు అది పూర్ణం. శిష్యుల సంఖ్యనుబట్టి ఆ ఆనందం ఆధారపడి ఉండదు. అది స్వతంత్రమైనది-ఆనందమే ఆనందాన్ని ఎంజాయ్చేస్తుంది. అటువంటి ఆనందరూపమైన గురువును ఆరాధించి ఆనందమయ్యులౌదాము.

సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు

అర్ధవరం

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 10-08-2003, జన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మానవుడు ఏ పనిచేసినా ఆనందం కోసమే చేస్తాడు. వాడు మంచిపనులు చేసినా, చెడుపనులు చేసినా వాడు చేసేపనుల ద్వారా నిజంగా ఆనందం రాకపోయినా, ఆనందం వస్తుందని ఆపనులు చేస్తూఉంటాడు ముఖ్యంగా మనం నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి అంటే నన్ను నేను బ్రహ్మాంగా చూసుకోవాలి, నేను మిమ్ముల్ని బ్రహ్మాంగా చూడటం నేర్చుకోవాలి, అప్పుడు వికారాలు రావు. ఇలా అభ్యాసం చేస్తూఉంటే, నిరంతరం బ్రహ్మభావనతో ఉంటే ఏదోరోజున బ్రహ్మేనుభవం కలుగుతుంది, బ్రహ్మేనుభవం కలిగాక బ్రహ్మేనందం వస్తుంది. బ్రహ్మం ఎక్కడ ఉంది అంటే మనహృదయంలోనే ఉంది కాని దానిని తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష మనకు ఉదయించటంలేదు దానికి కారణం మనకు తగినంత పుణ్యబలం లేదు. బహుజన్మలు సత్కర్మలు చేస్తేగాని, బహుజన్మలు సద్వస్తువు గురించి శ్రవణంచేస్తేగాని ముముక్షుత్వంరాదు. భక్తులువేరు, ముముక్షులువేరు. మంచిపనులు చేసేవారుకూడా ఏదో స్వర్గలోకానికి వెళ్ళవచ్చు అనిచేస్తారు. వారు స్వర్గలోకానికి వెళితే వెళ్ళవచ్చుగాని హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మటుకు వారికి తెలియదు. బ్రహ్మేనుభవం కలిగేవరకూ, హృదయంలోఉన్న వస్తువు వాడికి గోచరమయ్యేవరకు వాడు ఎంతగొప్పలోకాలకు వెళ్ళినా ఏజీవుడికి పతనం తప్పదు. ఈసృష్టికి యజమాని ఈశ్వరుడే. ఆయన అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉండి, ఆ జీవులు చేస్తున్న పనులనుచూస్తూ వాటికితగినఫలితాన్ని ఇస్తూ ఈసృష్టిని నడుపుతున్నాడు. ఆయనకు తెలియకుండా ఈసృష్టిలో ఏదీజరగటానికి వీలులేదు, జరుగదుకూడా. అయితే ఈశ్వరుడి మీద మనకు ఉండవలసినంత గౌరవంలేదు, విశ్వాసంలేదు. మనం పుణ్యంచేసినా, పాపంచేసినా వెంటనే ఫలితంరాదు, అది పండటానికి కొంతకాలం పడుతుంది. ఈరోజు పుణ్యంచేసి ఇంకా ఫలితంరాలేదు అని అనుకోవద్దు. ఆఫలితం ఎప్పుడు ఇవ్వాలో, ఎక్కడ ఇవ్వాలో, ఎలా ఇవ్వాలో నిర్ణయించేది ఈశ్వరుడు. పాపఫలితం దుఃఖం, పుణ్యఫలితం సుఖం. మీకు అనుభవం అయినతరువాత కాలప్రవాహంలో పాపఫలితం, పుణ్యఫలితం రెండూ కూడాపోతాయి. ఆత్మజ్ఞానం వలన వచ్చేఫలితం మోక్షం. జీవుడు మోక్షానుభవం పొందేవరకు వాడికి మరణంతప్పదు, పుట్టుక తప్పదు, కర్మానుభవం తప్పదు, ప్రకృతి వాడిని విడిచిపెట్టదు.

సంసారం ఎవడికివస్తుంది అంటే వాసనఉన్నవాడికి సంసారం వస్తుంది. వాసనకూడా

05-09-2003

ఒకరోగం, అదిఎంతకాలం అయితే ఉందో అంతకాలం సంసారం తీసుకొనివస్తుంది. లోపలఉన్న సత్వవస్తువు మనకు అనుభవానికి రాకుండా చేసేదికూడా వాసనే. వాసనవలన రెండు ప్రమాదాలు ఒకటి అది సంసారంను తీసుకొనివస్తుంది, రెండు లోపలఉన్నవస్తువును అనుభవంలోనికి రానివ్వదు. బయటఏదో కల్పిస్తూఉంటుంది. తాడు తాడే కాని నీవుదానిని తొంభైరకాలుగా అనుకోవచ్చు. తాడు తాడనేసత్యం తప్పించి ఇంకోసత్యంలేదు. తాడును మీరుఒకరకంగా చూడవచ్చు, నేను ఒకరకంగాచూడవచ్చు. అది మీపిచ్చు, ఇది నాపిచ్చుకాని తాడుతాడే. అలాగే ఉన్నది బ్రహ్మమే అది తప్పించిఏదీలేదు. ఆబ్రహ్మమును నీవు ప్రపంచం అనుకోవచ్చు, జీవుడు అనుకోవచ్చు, కర్త అనుకోవచ్చు, పుణ్యం అనుకోవచ్చు, పాపం అనుకోవచ్చు కాని బ్రహ్మాంతప్పించి రెండోది అంటూఏదీలేదు, ఒకవేళ ఉందని నీవుఅనుకొన్నా అది నీకల్పితమే. ఇదిమీకు అర్థమయితే దుఃఖంలేనిస్థితిని పొందుతారు. అయితే ఇది పాండిత్యంవలనరాదు, ధనంవలన రాదు, యశస్సువలనరాదు, కేవలం మంచిపనులు చేయటంవలనరాదు, ఈశ్వరునికరుణవలన కలుగుతుంది. ఓంవైద్యాయనమః అంటే వాసన అనేరోగాన్ని తీసేసేద్దుడు నారాయణుడు. ఆయనపాదాలను ఆశ్రయిస్తే, ఆయనపట్ల సజీవమైన విశ్వాసం కలిగితే వాసన అనేరోగాన్ని తొలగిస్తాడు. మనం ఎంతసేపు వారికి ప్రియులుగా ఉండాలి, వీరికి ప్రియులుగా ఉండాలి అనుకొంటే చివరకు బానిసత్వంవస్తుంది. మనం నారాయణుడికి ప్రియులుగా అవ్వాలి, అలా అయితే ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. భౌతికసంపదకంటే ఆధ్యాత్మికసంపదగొప్పది. భౌతికసంపద తిండికి, బట్టకు, ఇంటికి ఉపయోగపడుతుంది. అంతకంటే ఎక్కువ ఉంటే భోగాలు అనుభవించటం ప్రారంభిస్తాము. ఈజన్మలో అనుభవించేభోగాలే రాబోయేజన్మలో రోగాల క్రిందవస్తాయి. ప్రపంచంలో మీకు కనిపించేభోగాలు అన్నీ అవిభోగాలుకాదు అవిదౌర్భాగ్యాలు అని ఒక ఋషిచెప్పారు. మీకు ఏదైనా భౌతికసంపదఉంటే అది మిమ్ముల్ని నియమించకూడదు, మీరే ఆసంపదను నియమించాలి. భౌతికసంపద పునర్జన్మలోనికి రాదు, ఆధ్యాత్మికసంపద పునర్జన్మలోనికి వస్తుంది. భగవంతుడిని తెలుసుకోవటానికి ఇప్పుడు చిన్నప్రయత్నంచేసినా ఈప్రయత్నం, ఈసాధన రాబోయేజన్మలో నీకు కలిసివస్తుంది. ఈశరీరంచనిపోయేలోపు ఒకవేళనీకు జ్ఞానం కలుగకపోయినా నీవుకంగారుపడవద్దు, నీవుచేసిన సాధనఅంతా కూడా నీకు రాబోయే జన్మలోకలిసివస్తుంది అని భగవంతుడు చెప్పాడు. తాడు తాడుగా కనిపిస్తే భయకారణంలేదు, తాడుపాముగా కనిపిస్తే భయంకలుగుతోంది. నిజంగా పాములేదు,

రమణ భాస్కర

ఉన్నదితాడే. ఈలోకంలేదు, ఈలోకం ఉన్నదానివలె నీ మనస్సుకు కనిపిస్తోంది. మనస్సు అణిగిపోతే ఉన్నది ఉన్నట్లుగా నీకు తెలుస్తుంది. సబ్బక్టును ప్రోఫర్గా అర్థంచేసుకోకుండా ఏదో ఆసనాలు వేస్తున్నాము, ముక్కులో గాలి చూసుకొంటున్నాము అంటే భగవంతుడు మోసపోడు. సబ్బక్టును ప్రోఫర్గా అర్థంచేసుకోండి, రాజీపడవద్దు, రాజీపడుతున్నారు అంటే మీకు ఎక్కడో బానిసత్వం ఉందిఅనిఅర్థం. బానిసత్వంలో ఎంతకాలం బ్రతుకుతారు. ఆత్మవిశ్వాసం లేనివారికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ముందు ఆహారనియమముఖ్యం ఆహారనియమము వలన నీకు ఇంద్రియనిగ్రహం వస్తుంది, ఇంద్రియనిగ్రహం వలన మనోనిగ్రహం కలుగుతుంది. ఆహారశుద్ధివలన అంతఃకరణ శుద్ధి వస్తుంది. మీరు ఏదైనా ఒక అలవాటులోనుండి బయటపడాలంటే ఎంతో సాధనచేస్తేగాని దానిలోనుండి విడుదల పొందలేరు. వాసన యొక్క వేగం తగ్గాలంటే ఈశ్వరుని పాదాలయందు నీకు భక్తికుదరాలి, ఆయన మీదనీకు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసంఉంటే తప్ప వాసననశించదు. సమాజంతో ఎంతవరకు ఉండాలో అంతవరకే ఉండాలి. అతిగా ఉండకూడదు, అతిగాఉంటే లోకవాసనపెరుగుతుంది. మనకు మనస్సు ద్వారా, దేహంద్వారా లోకంతోటి అనుబంధంవస్తోంది. దేహం ఉన్నవాడికి, మనస్సుఉన్నవాడికి లోకంగాని, దేహంలేనివాడికి, మనస్సులేనివాడికి లోకంలేదు. ఇది ముందు అర్థం చేసుకోవాలి. సమాజానికి ఉపయోగపడటంవేరు, లోకవాసన పెంచుకోవటంవేరు. పద్దం బురదలోనే ఉంటుంది గాని పద్మానికి ఆబురద అంటుకోదు అలాగే మనంలోకంలో ఉన్నా లోకంయొక్క బురద మనమనస్సుకు అంటుకోకుండా చూసుకోవాలి. అది ముఖ్యం. నీలోఏదైనా బలహీనత ఉంది అనుకో. అదిలేనివారితో సహవాసంచేస్తూ, రెండోప్రక్క ఈశ్వరుని ప్రార్థిస్తూ ఇలా సిస్టియర్గా చేస్తూఉంటే కొంతకాలానికి ఆవాసననశిస్తుంది. ఒకరోజు గౌతమబుద్ధుడి దగ్గరకు ఎవరోవచ్చి నిందించారు, ఆయన ప్రశాంతముగాఉన్నాడు, ఏమీసమాధానం చెప్పలేదు. అతను మరుసటిరోజున వచ్చినను మిమ్మల్ని నిందించి చాలాపొరపాటుచేసాను, సారీ అన్నాడు. అప్పుడు బుద్ధుడు ఏమిచెప్పాడు అంటే మీరు నిందించేటప్పుడు నాలోపలఏమైనా వికారంవస్తోందా, లేదా అని చూసుకొన్నాను, అదిచూసుకోవటానికి మీరు ఉపయోగపడ్డారు, మీరు కూడా నాకు గురువే అని చెప్పాడు. ఏమనిషి అయినా బాగుపడటానికి వాడే కారణం, పాడైపోవటానికి వాడేకారణం, వాడి మనస్సును జాగ్రత్తగా కంట్రోలు చేసుకొంటే బాగుపడతాడు, మనస్సును కంట్రోలు చేసుకో లేకపోతే పాడైపోతాడు.

ఈశ్వరుడికి దీనికి సంబంధంలేదు. వాడు తన మనస్సును ఉద్దలించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే ఈశ్వరుడి సహాయంవస్తుంది. సమాజంలో ఎంతోకొంతకూరత్వం ఉంటుంది. ఆకూరత్వాన్ని ఎంతవరకు తట్టుకోగలుగుతున్నావు అది నీకు పరీక్ష. మీరాభాయిని అత్తమామలు అనేక బాధలుపెట్టారు. మీరాభాయి ఒక మాటచెప్పింది అత్తమామలు పెట్టే ఇబ్బందివలన భగవంతుడిని పొందాలనే కాంక్షలోగాని, భగవంతునిమీద నాకుఉన్న ఏకాగ్రతలోగాని ఏమీడైవర్షన్ రాలేదు అని చెప్పింది అంటే నామనస్సు ప్రక్కకు తిరగలేదు అని చెప్పింది. ఆవత్తిళ్ళకు తట్టుకోలేక ఆవిడమనస్సు ప్రక్కకు పోయింది అనుకోండి, గమ్మాన్ని మర్చిపోయింది అనుకోండి, ఆవిడపతనమయిపోతుంది. మనపని ఏదోమనం శ్రద్ధగా చేసుకోవాలి. మీరు సమాజానికి ఉపయోగపడాలంటే ఉపయోగపడవచ్చు అదయినా కర్తలేనికర్తచేయాలి. మీపూర్వజన్మలు ఎలాంటివి అయినా, ఇప్పుడు ఈజన్మలో మీరు ఎలాఉన్నా ఈశ్వరుడిచేతిలో పనిముట్టుగా ఉండటం నేర్చుకొంటే మీ జన్మలతో నిమిత్తం లేకుండా మీ దుఃఖం అంతా ఇప్పుడేఇక్కడే ఈక్షణంలో చల్లారిపోతుంది. ఎంతపెద్దగడ్డిమేటు అయినా ఒక్క అగ్గిపుల్లకు లోకువ అలాగే మీలో ఎంతదుఃఖం ఉన్నా అది శరణాగతికి లోకువ.

మనం పొందవలసిన వస్తువు మనహృదయంలోనే ఉంది. అది శాంతిగాఉందికాని మనం అశాంతిగా ఉన్నాము, అది సుఖంగా ఉంది కాని మనం దుఃఖంగా ఉన్నాము. లోపలఉన్న వస్తువునిశ్శబ్దంగా ఉంది కానిమనం శబ్దం శబ్దంగా, గొడవగొడవగా ఉన్నాము, లోపలఉన్నవస్తువు సింపుల్గా ఉంది కాని మనం కాంప్లికేటేడ్గా ఉన్నాము, అదిఏకంగా ఉంది కాని మనం అనేకంగా ఉన్నాము ఇంకవారు మనకుఎలా తెలుస్తారు. మనంచేసే సాధనకూడా విసుగ్గా చేయకూడదు. లోపలఉన్నవస్తువు ఎంత నిర్మలంగా ఉందో మనంచేసే సాధన కూడా అంతనిర్మలంగా ఉండాలి. మనకు సబ్బక్టు శ్రవణంచేసే అలవాటు తక్కువ. మీరు పదిలక్షలు తెచ్చుకోండి, పదిబస్తాలు కందిపప్పుతెచ్చుకోండి యజ్ఞముచేస్తాము, స్వర్గంవచ్చేస్తుంది అంటే వేసుకొని పోతాము. యజ్ఞముచేసేవాడికి సబ్బక్టు అక్కరలేదు, యజ్ఞంచేయించే వాడికి సబ్బక్టుఅక్కరలేదు. ఒక శాస్త్రీయదృక్పథంలేదు, సాంతంగా ఆలోచించుకోవటంలేదు. యజ్ఞశబ్దానికి అర్థం ఏమిటిఅంటే నువ్వు స్వార్థంలేకుండా ఏపనిచేసినా అది యజ్ఞమే. మోక్షంపొందాలి అనే కాంక్షతప్పించి మీకు ఏచిన్నకోరికఉన్నా మీరు గమ్మానికి వెళ్ళలేరు. నీకు చిన్నకోరిక ఉన్నా అదిఈశ్వరుడుచూస్తూ ఉంటాడు దానికోసం నిన్ను ఇంకోజన్మలోనికి పంపుతాడు గాని మోక్షంమాత్రం ఇవ్వడు. మీదేహప్రారబ్ధమును రమణభాస్కర

బట్టి స్నేహితులు, విరోధులు, చుట్టాలు దొరుకుతారు, మీ దేహప్రార్థనమునుబట్టి వారు సిద్ధమవుతారు దానికి ఇతరులను నిందించవలసినపనిలేదు. భగవాన్ ఏమిచెప్పుతున్నారు అంటే నీవు లోకంతో సంబంధం తగ్గించుకో, ఎంతవరకు ఉండాలో అంతవరకే ఉండు, అతిగా ఉంటే లోకవాసన పెరుగుతుంది. సత్పురుషులతో సహవాసం నేర్చుకో. మానవుడు ఏదిచేసినా వాడి కోసమే చేసుకొంటున్నాడు నీవు ఎవరితోనైనా స్నేహాలు చేసినా, విరోధాలు పెట్టుకొన్నా అవి అన్నీ నీకోసమే చేసుకొంటున్నావు. నీకు నీవే ముఖ్యం ఇతరులు ముఖ్యంకాదు, ప్రపంచం ముఖ్యంకాదు అంటే నువ్వు తిరిగి తిరిగి నీ దగ్గరకే వస్తున్నావు అంటే నీవు ఒక్కడివే నిజం ఎలా నిజం? దేహంగా నిజంకాదు, మనస్సుగా నిజంకాదు, బ్రహ్మంగా నిజం. ఏ మనిషికి చనిపోవాలని ఉండదు, లోపల ఉండాలనే కాంక్ష. ఎందుచేతనంటే నీలోపల ఉన్న వస్తువుకు చావులేదు, అది నీవై ఉన్నావు అందుచేత చావు అంటే నీకు ఇష్టం ఉండదు. నీలోపల ఉన్న వస్తువు యొక్క స్వరూపం సుఖం, దాని స్వరూపం శాంతి, దాని స్వరూపం ఆనందం, దాని స్వరూపం ఉండటమే. ఆ ఉన్నతమైన స్థితిని అందుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయటం మానివేసి వాడు తిట్టాడు, వీడుకొట్టాడు, వాడు అలా అన్నాడు అని ఈ గొడవలలో కూర్చోంటే ఆ ఉదాత్త స్థితిని మనం అందుకోలేము. మనం ఇంట్లోగడప దాటటానికే పనికిరావటంలేదు ఇంక హిమాలయ పర్వతాలకు ఎలా వెళతాము. మనకు ఇంటి దగ్గర సాధనలేదు. సాధన అంటే నదిలో స్నానంచేసినంత తేలికకాదు. సమస్తవాసనలు, తలంపులు, బలహీనతలు అన్నీ నేను అనే తలంపును అంటే పెట్టుకొని ఉంటాయి. మీరు సాధనమొదలుపెట్టినప్పుడు ఇవి అన్నీ రేగుతాయి, ఇంతగొడవ ఉండా అని మీకు అనిపిస్తుంది. విచారణ చేసేవాడికి ఆపారలు తెలుస్తాయి, ఈ గొడవ అంతా తెలుస్తుంది. మీరు సాధనమొదలుపెట్టకపోతే అజ్ఞానంలో ఉండి జ్ఞానంలో ఉన్నాము అనుకొంటూ ఉంటారు. మన అహంభావనను అలంకరించుకొంటూ లోపల ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవాలి అనుకొంటున్నాము. మన అహంభావనను అలంకరించుకొనే కొలది లోపల ఉన్న వస్తువుకు దూరమవుతూ ఉంటాము. బ్రహ్మానుభవం పొందటానికి నీవు ప్రయత్నంచేస్తూ ఉంటే నీకు అనేక అవరోధాలు వస్తాయి, కంగారుపడవద్దు. నీవు బ్రహ్మచింతన విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే ఈశ్వరునిపాదాలను ఆశ్రయిస్తే అవరోధాలు అన్నీ కాలిబూడిద అవుతాయి, రాబోయే జన్మలను తీసుకొనివచ్చే వాసనలు అన్నీ ధ్వంసమవుతాయి. సత్పురుషులతో సహవాసం వలన నీవు ఏదైతే కాదో అందులోనుండి విడిపోతూ ఉంటావు, నీవు ఏదిగా ఉన్నావో దానికి

దగ్గరవుతావు. ప్రపంచంలో దేనిమీద మమకారం పెట్టుకోవద్దు, దుఃఖానికి కారణం మమకారం. నీచేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా చెయ్యి, నిర్మలంగా చెయ్యి, ప్రియ అప్రియములు లేకుండా చెయ్యి, కోపతాపములు లేకుండా చెయ్యి. ఫలితం భగవంతుడికి విడిచిపెట్టు, వచ్చేది ఏదో వస్తుంది రానిది ఏదోరాదు. ఒకవేళ కర్మఫలం ఎలా ఉన్నా అది అశాశ్వతమే, కాలప్రవాహంలో అది నశిస్తుంది. మీదేహప్రార్థనమును బట్టి హెచ్చుతగ్గులు వస్తూ ఉంటాయి. నీకు భగవంతుడు ఏవని అయితే కేటాయిండాడో దానిని నిర్మలంగా చెయ్యి, చప్పట్లు అనవసరం, సన్మానాలు అనవసరం. మీకు మంచిపనులు చేసినా సన్మానాలు చేయించుకొంటారు అనుకోండి ఆ మంచిపనులకు సంబంధించిన ఫలితం ఈ లోకంలోనే అయిపోతుంది, ఇంక మీరు చేసిన చెడ్డపనులకు నరకం మిగులుతుంది. ఒకడు చాలా మంచి పనులు చేసాడట కాని మరణానంతరం నరకానికి వెళ్ళాడట. అప్పుడు వాడు అడిగాడట నేను చాలా మంచిపనులు చేసాను లెక్కప్రకారం స్వర్గానికి వెళ్ళాలి కాని నరకానికి తీసుకొనివచ్చారు ఏమిటి, మీరు పారపాటుచేస్తున్నారా ఏమిటి అని అడిగాడట. ఏదీ పారపాటుకాదు నీవు మంచిపనులు చేసావు, లోకంలో గుర్తింపుకోసం చేసావు, అక్కడ సన్మానాలు పొందావు అంటే మంచిపనుల యొక్క ఫలితం అక్కడే ఇచ్చేసారు, ఇంకనీవు చేసిన చెడ్డపనులకు నరకం మిగిలింది అంతేగాని ఇందులో మాపారపాటు ఏమీలేదు అని చెప్పారట. అలా ఊరేగింపులకు, సన్మానాలకు, అవార్డులకు అలవాటుపడితే వాటికోసమే పనులు చేస్తూ ఉంటే వాడేకాదు మన పరిస్థితికూడా అంతే. ప్రతీపని మనం గుర్తింపుకోసం చేయటం, లోకం గుర్తిస్తే మనకు కలిసినట్టే ఏమిటి? ఈశ్వరుడు ప్రీత్యర్థం చేసేవాడికి గుర్తింపు ఎందుకు. నిజమైన ఆనందం నీహృదయంలోనే ఉంది అక్కడ తప్పించి ఎక్కడైనా ఆనందం ఉంది అని నీకు అనిపించినా అది సుఖరూపంలో కనిపించే దుఃఖమే. తాత్కాలికంగా నీకు అక్కడ సుఖం అని అనిపించినా పరిణామంలో దుఃఖం వచ్చి తీరుతుంది. నీమనస్సు ఏహృదయంలో అయితే లయిస్తోందో అక్కడే నిజమైన ఆనందం ఉంది. రహస్యం అంతా మనస్సులోనే ఉంది మనస్సు నశించకుండా ఆత్మజ్ఞానం రాదు. ఒకసారి భగవాన్ హాలులో కూర్చొని ఏదో చెప్పుతున్నారు, అక్కడ ఐదుగురు ఉన్నారు. అప్పుడు భగవాన్ ఒకమాట అన్నారు. నేను చెప్పేమాటలకు మీ ఐదుగురుమాత్రమే వారసులు కాదు న హృదయం ఉన్నవారు ఈ నృప్తిలో ఏమారు మూల ఉన్నా కూడా ఈజ్ఞాన సంపదకు వారు కూడా వారసులే అని చెప్పారు. అయితే మీలో ఎవరికైనా సహృదయం ఉంది అనుకోండి మీపట్ల నాకు అసూయ ఉంటే ఆ

సహృదయం నాకు తెలియదు. మనకు అర్హతలేనప్పుడు భగవంతుడేవచ్చి మనప్రక్కన కూర్చొన్నా ఆయనను మనం గుర్తించలేము. కృష్ణుడు భగవంతుడేఅని చాలామంది కౌరవులకుచెప్పారు. కాని వారు కృష్ణుడిని భగవంతుడిగా చూడలేదు, వారిలో ఉన్న దుష్టవాసనలు కృష్ణుడికేన్నత్యాన్ని గుర్తించనీయలేదు, చివరకు నాశనంపొందారు, ఇదిగుర్తుపెట్టుకోండి. మీరు ఎన్ని శాస్త్రాలుచదివినా, మీకు ఎన్నిసంపదలు ఉన్నా మీకు ఎంతతెలివిఉన్నా, ఎన్ని సాధనలుచేసినా ఒక్క ఆత్మజ్ఞాని సమక్షంలో మనంకూడా జ్ఞానంసంపాదించాలి అనే బుద్ధికలుగుతుందికానిమరోరకంగా మీకు ఆబుద్ధి కలిగేఅవకాశంలేదు. మీరు ఎన్నోరచనలు చేయవచ్చు, ఎన్నో ప్రవచనాలు మీరు వినవచ్చు కాని అసలువిషయం మీరు గ్రహించలేకపోవచ్చు. కాని సత్యానుభవం పొందినవాడి సమక్షంలో మీరు ఉండటంవలన అసలు సత్యంఅంటే ఏమిటి, శాంతి అంటే ఏమిటి దానితాలూక అవగాహనఎంతోకొంత కలుగకుండా మీరు ఉండలేరు, జ్ఞానంయొక్క వైభవంఅట్టిది. ఒకనాస్తికుడు, ఒకఆస్తికుడు కూర్చొన్నారట. అక్కడకు నారదుడు వచ్చాడు. నాస్తికుడు ఏమన్నాడు అంటే దేవుడు ఉన్నాడా అనినారదుడిని అడిగాడట. ఉన్నాడు అని నారదుడుచెప్పాడు. ఎక్కడ ఉన్నాడుఅని అడిగాడట. ఆయనదగ్గరనుండే వస్తున్నాను అని నారదుడుచెప్పాడు. అయితే ఆయన ఏమిచేస్తున్నాడు అనిఅడిగాడట. సూదిబెజ్జంలోనుండి ఒంటెలను, ఏనుగులను బయటకు లాగటానికి ప్రయత్నంచేస్తున్నాడు అని నారదుడు చెప్పాడు. అప్పుడు నాస్తికుడు ఏమనుకొన్నాడు అంటే ఒకవేళదేవుడు ఉన్నా, నిజంగా వాడు పిచ్చవాడే సూదిబెజ్జంలోనుండి ఏనుగును లాగటంఏమిటి అనుకొన్నాడు. అక్కడఉన్న భక్తుడు ఏమనుకొన్నాడు అంటే సూదిబెజ్జంలోనుండి మనం ఏనుగును తియ్యలేకపోవచ్చు, జరుగరానిది జరిగేటట్లు చేయగలసమర్థత భగవంతుడికి ఉంది, ఆసమర్థతను మనకు తెలియజేయటంకోసం నారదుడు చెపుతున్నాడు అనుకొన్నాడు. నాస్తికుడికి, భక్తుడికి సబ్బక్తును తీసుకోవటంలో యిద్దరికి ఎంత తేడా ఉందోచూడండి. నారదుడు చెప్పినమాట ఇద్దరూ విన్నారు. ఆమాటలువిని నాస్తికుడేమో దేవుడు పిచ్చోడు అనుకొన్నాడు, ఆస్తికుడేమో దేవుడికి అసాధ్యమంటూ ఏమీలేదు, అన్నీసాధ్యమేఅనుకొన్నాడు. జ్ఞాని ఎవరినీ ప్రేమించాలని ప్రేమించడు, ప్రేమించకుండా ఉండలేడుకాబట్టి ప్రేమిస్తాడు. నిష్పకువేడిఎంత సహజమో జ్ఞానికి శాంతి, ప్రేమ, ఉండటం అంతసహజం. నదులలో న్నానాలుచేయవచ్చు, విగ్రహాలను ఆరాధించవచ్చు కాని జ్ఞానిసహవాసంతో ఇవి సరికాదు. గురువు యొక్క దయవలన

నీవుతొందరగా పవిత్రుడవు అవుతావు. ఉపాసనలేకుండా వాసననశించదు. నారాయణుడు అనే వైద్యుడుని ఆరాధించటం ఎందుకంటే, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయించటం ఎందుకంటే ఉపాసనలేకుండా పునర్జన్మను తీసుకొనివచ్చేవాసనలు నశించవు. ఉపాసనవలన, శరణాగతివలన వాసననశిస్తుంది. అన్నింటికంటే ఉదాత్తమైనది, శక్తివంతమైనది ఈశ్వరునిదయ. ఈశ్వరునిదయను పొందటంకోసం మనంమంచి తలంపులతో, మంచి ఆలోచనలతో మనస్సును నింపుకోవాలి. మనశరీరాన్ని, మాటను, మనస్సును ఈశ్వరునిదయ పొందటంకోసం మేడ్చిమమ్ ఉపయోగించుకోవాలి. సంసారంఅంటే ఏమిటో చనిపోవటం పుట్టటం మరల చనిపోవటం పుట్టటం ఇదేసంసారం. ఈసంసారం అనే రోగంలోనుండి విడుదలచేసే వైద్యుడే నారాయణుడు. సాధనపేరుమీద ఎంతోకొంతబాధ ఉంటుంది. సాధనపేరుమీద ఎక్కువబాధలేకుండా, వేదనలేకుండా భగవదనుభవం మీకు కలుగజేయటానికి గురువు ప్రయత్నంచేస్తాడు. గురువుతో ఉన్నఅనుబంధం ఈశరీరంతో పోయేదికాదు. ఆయన ఏస్థితిని అయితే పొందాడో ఆస్థితి మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు ప్రతీజన్మలోను గురువు మనలను వెంటాడతాడు, వాడు గురువు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-08-2003, విజయవాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

నేను, నాది అనే తలంపులు ఉన్నంతకాలం మానవుడు అశాంతిలోనుండి విడుదల పొందలేడు, దుఃఖంలోనుండి విడుదలపొందలేడు, రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి వాడిని విడిచిపెట్టవు. నేను, నాది అనేతలంపులలోనుండి విడుదల పొందటమే సాధన యొక్కగమ్యం. భగవంతుడిని స్మరించటం వలన ఆయన రూపాన్ని ధ్యానించటంవలన మనం పవిత్రులం అవుతాము. మనకు లోపల పవిత్రత ఉండాలి, చేసేపనిలో ప్రవీణత ఉండాలి, ముఖ్యంగా ఏకాగ్రత ఉండాలి. భక్తులలో ప్రహ్లాదుడు అంటే నాకు ఇష్టం. ప్రహ్లాదుడిని అనేకబాధలు పెట్టారు, అనేకరకాల హింసలకు గురిచేసారు. మనకు శాలీరకంగాకాని, సంసారపరంగా కాని ఏదైనా చిన్నబాధ కలిగితే ఆబాధలోనుండి విడుదలచేయమని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తాము. కాని ప్రహ్లాదుడిని ఎన్నిబాధలుపెట్టినా, ఎన్నిరకాలుగా హింసించినా ఆబాధలలోనుండి,

హింసలలోనుండి నన్ను విముక్తి చేసి చెయ్యి అని ఆయన భగవంతుడిని ప్రార్థన చేయలేదు. ప్రవృత్తి దుడియొక్క ఏకాగ్రత ఎటువంటిది అంటే, పవిత్రత ఎటువంటిది అంటే, ఆయన భక్తిలో ఉన్న నాణ్యత ఎటువంటిది అంటే తను ఇన్ని బాధలకు గురి అవుతున్నానని ఎప్పుడూ కంప్లయింట్ చేయలేదు, వాటిని సహజంగా, నిర్మలంగా సహించాడు, అతని భక్తి చెదరలేదు, తరగలేదు. అది భక్తుడి లక్షణం. భక్తి పేరు మీద మనం సమాజానికి, సహజస్థితికి దూరం అవ్వవలసిన పని లేదు. ఈరోజు మనం ఇలాగ ఉన్నాము అంటే దానికి సమాజం యొక్క సహకారం ఎంతో ఉంది, సమాజం మనకు అనేక మంచి విషయాలు నేర్పింది. ప్రతీమానవుడు సమాజం యొక్క ఋణం తీర్చుకోవాలి. అందుచేత సమాజానికి మనం చేయగలిగిన సహాయం చేస్తూ ఉండాలి. దానివలన సమాజానికి ఎంతో కొంత మేలు జరుగుతుంది, మనం ఆధ్యాత్మికంగా, నైతికంగా ఎంతో కొంత ఉద్దరింపబడతాము. మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నిర్మలంగా ఉంది, శాంతిగా ఉంది, సహజంగా ఉంది, ఏకాగ్రంగా ఉంది. అది ఎలా ఉండో అలా ఉండటం మనం నేర్చుకొంటే దానిని పొందుతాము. లోకంలో మంచి ఉంటుంది, చెడూ ఉంటుంది. పంచదార, ఇసుక కలిపి ఒక గుట్ట క్రింద ఉంటే చీమలు పంచదారను తీసుకొని ఇసుకను వదిలేస్తాయి. చీమలు కూడా మనకు గురువులే. మనం కూడా లోకంలో ఉన్న మంచిని తీసుకొంటూ, చెడును వదిలేయాలి. అలా చెడ్డను వదిలేస్తూ ఉంటే లోపల ఉన్న వస్తువును మనం తొందరగా పొందగలము అని పరమహంస చెప్పుతూ ఉండేవారు.

మనం దేహభావన తర్కించుకోవాలి, దైవభావన, సామాజికభావన పెంచుకోవాలి. మనకు దేశభక్తి తక్కువ. ఇల్లు మనది అనుకొంటాము, ఆరోడ్డు మనది కాదు అనుకొంటాము. ఆరోడ్డు మనదే అనే భావన ఇంకా మనకు కలగటంలేదు. దేశభక్తి వలన, దైవభక్తి వలన హృదయం విశాలమవుతుంది. దుఃఖకారణం బయటలేదు, నీలోపలే ఉంది. మనకు సబ్బక్టు సరిగా అవగాహన అవుతూ ఉంటే ఏ సంఘటన వలన దుఃఖం రాదు. ప్రపంచంలో ఏ సంఘటనలో దుఃఖం లేదు, ఆ సంఘటనకు రియాక్టు అవ్వటం వలన నీకు దుఃఖం వస్తోంది. రియాక్షన్ తర్కించుకోవాలి, రియాక్షన్ లేకపోతే దుఃఖం లేదు. మనం శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తూ గురువును స్తుతిస్తూ, సత్పురుషుని మాటలను శ్రవణం చేస్తూ తమోగుణం, రణోగుణం తర్కించుకొంటూ సత్వగుణాన్ని పెంచుకొంటూ రావాలి. సత్వగుణం ఉన్నవాడికి యాక్షన్ గాని రియాక్షన్ ఉండదు. కొంతమంది ప్రతీచిన్న విషయం ప్రతీకారదృష్టితో ఆలోచిస్తారు. ప్రతీకారదృష్టి లేనివాడికి సత్వగుణం పెరుగుతూ ఉంటుంది. మనం శాస్త్రాలు

చదువుతాము, ప్రవచనాలు వింటాము ఎంతవరకు అలా జీవించగలుగుతున్నాము అని చూసుకోము. ఇంతకాలంనుండి సబ్బక్టు శ్రవణం చేస్తున్నాము మనకు సహనంలేదు. సహనంలేకుండా సత్వగుణం పెరగదు. సత్వగుణం లేకపోతే ఆత్మజ్ఞానానికి మనకు దారికనబడదు. ఎవరి పద్ధతిలో వారు సాధన చేయాలి. సాధన చేయగా చేయగా మనం ప్రకృతికి దూరమవుతాము, భగవంతుడికి దగ్గరవుతాము. సాధన విడిచిపెట్టకూడదు. భక్తి అనే మొక్కను జాగ్రత్తగా పెంచుకొంటూ రావాలి.

పూజ, జపం, ధ్యానం ఇవి అన్నీ మనోనిగ్రహం కోసం చేస్తున్నాము. మనస్సు అణగాలి, అణగిన మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది, అంతర్దృష్టి కలిగినవాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది, ఆత్మజ్ఞానం కలిగినవాడికి ఆత్మసుఖం అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అది ముగింపులేని సుఖం, ముగింపులేని ఆనందం. బాహ్యపరిస్థితులు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నా అహంభావన ఉంటే మీకు ఆందోళన ఉంటుంది, అశాంతి ఉంటుంది, కొరత ఉంటుంది. ధనాన్ని కూడా మనం నిగ్రహించుకోవాలి. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన సంపదలను, భోగాలను నిగ్రహించుకోకపోతే అవే మనలను పాడు చేస్తాయి, అవి సంపదలు కాదు ఆపదలు. బాహ్యంగా మీకు సంపదలు వచ్చినా, ఆపదలు వచ్చినా అవి స్వప్న సమానము, అవి దేహవ్రారబ్ధాన్ని బట్టి వస్తాయి, అనుభవిస్తే అవి పోతాయి. మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉంటే పొంగిపోవటం, ప్రతికూలంగా ఉంటే కృంగిపోవటం అది విడిచిపెట్టండి. అప్పుడు మీరు భగవంతుని దయకు పాత్రులవుతారు. మీ భక్తిని కేవలం పూజతో, జపంతో సరిపెట్టకండి దేహవ్రారబ్ధాన్ని ఎవడైతే ఇష్టంతో, సహనంతో, భక్తితో, ప్రేమతో అనుభవిస్తున్నాడో వాడికి పాతవాసనలు నశిస్తాయి, కొత్తవాసనలు రావు, వాడికి లోచూపుకలుగుతుంది, అమృతానుభవం పొందుతాడు. భౌతిక సంపద అయినా, ఆధ్యాత్మిక సంపద అయినా కూడా మనకు ఎంత అయితే యోగ్యత ఉందో అంతే వస్తుంది. మనం సాధన చేసి యోగ్యత సంపాదించుకోలేకపోతే శాస్త్రం కూడా మనకు పూర్తిగా అర్థంకాదు అందువలన యోగ్యత సంపాదించుకోవాలి, సాధన వలన, నిరంతరం భగవంతుడిని స్మరించటం వలన మనకు యోగ్యత కలుగుతుంది. అవస్థలు మారుతున్నాయి జన్మలు మారుతున్నాయి, సమాజపరిస్థితులు మారుతున్నాయి కాని మారకుండా ఉన్నది చైతన్యం ఒక్కటే. ప్రతీవిషయం మనం అనుకొన్నట్లు జరగాలి అనుకొంటాము, అలా జరిగితే మనకే ప్రమాదం. మనకు ఏదిమంచిదో మనకంటే భగవంతుడికి ఎక్కువతెలుసు. భగవంతుడు దయామయుడు. మనం

ప్రమాదంలో పడకుండా ఉండటం కోసం ఆపనులు ఆపుచేస్తాడు. నీవు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి అవ్వటం కోసం కొన్నిసంఘటనలు క్రియేట్ చేస్తాడు అది నీ మంచికోసమే చేస్తున్నాడు అని నీకు తెలిస్తే నీవు పుణ్యాత్ముడవు. అది నీ మంచికోసమే అని నీకు అర్థం అవ్వకనీవు ఆందోళనపడుతున్నావు. ఆందోళన పడవలసింది అంటూ ఈసృష్టిలో ఏమీలేదు. ఒక్క బ్రహ్మాంతస్థించి మిగిలినవన్నీ నీ మనస్సుయొక్క కల్పితములే. మనస్సు అణిగిపోతే ఏమీలేదు. మీదేహాన్ని ఎవరైనా విమర్శిస్తే తట్టుకోలేకపోతున్నారు అంటే దేహమేనేను, దేహమే సత్యం అనే బుద్ధి ఎక్కువగా ఉంది కాబట్టి తట్టుకోలేకపోతున్నారు. ఆసంఘటన అలా జరిగింది ఏమిటి? ఈ సంఘటన ఇలా జరిగింది ఏమిటి అంటే అది ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా జరగటంలేదు. ఈ గోలనీకు ఎందుకు. నీకంటే అతీతమైన శక్తి ఒకటి ఉంది, ఈలోకానికి యజమాని ఒకడు ఉన్నాడు, ఆయనకు శరణాగతి చెందు. ప్రతీమానవుడు దుఃఖం రాకూడదు అనుకొంటాడు కాని దుఃఖం వచ్చే పనులు చేస్తాడు. పాపం వలన దుఃఖం వస్తుంది, పుణ్యం వలన సుఖం వస్తుంది, అజ్ఞానం వలన బంధం వస్తుంది, జ్ఞానం వలన మోక్షం వస్తుంది. లోపల ఉన్నవస్తువు ఏకంగా ఉంది, నిశ్చలంగా ఉంది, చావుపుట్టకలతో దానికి సంబంధంలేదు, దాని స్వరూపమే జ్ఞానం. అది ఎలా ఉండాలి అలా ఉంది కాని నీవు ఊహించినట్లు అదిలేదు. అది అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు అది ఎలా ఉందో అది నీకు తెలియదు. అది అనుభవంలోనికి వస్తే నీవు సుఖపడతావు, అది అనుభవంలోనికి రాకపోతే ప్రకృతినిన్ను విడిచిపెట్టదు జన్మజన్మలకు దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతుంది. సాధ్యమైనంతవరకు మనస్సు యొక్క చాపల్యాన్ని తగ్గించుకోవాలి. మనస్సుకు చాపల్యం ఎప్పుడైతే తగ్గిందో దానికి అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది. నీ దుఃఖానికి కారణమైన మూలతలంపును పరిష్కారం చేసుకోకుండా అక్కడ దేవుడిని చూసాను, ఇక్కడ దేవుడిని చూసాను అంటే అది నీ మనస్సుకు కనిపించే విషయమేగాని వాస్తవంకాదు. నీకు దేవుడు కనిపించవచ్చు, వరం ఇవ్వవచ్చు, ఆవరాన్ని నీవు ఎంజాయ్ చేయవచ్చు. ఇదంతా వ్యవహారికసత్యమేగాని పారమార్థికసత్యంకాదు. మూలతలంపును విజృంభించకుండా దానిని ఉపసంహరించి దాని మూలంలో ఉంచగలిగితే అదినశిస్తుంది. అదినశిస్తే నీవు నశించవు, అక్కడ ఉన్న నారాయణుడే నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు.

మనకు తలంపులు ఎక్కువ వస్తున్నాయి అంటే భగవంతుని యందు మనకు శరణాగతి లేదు అని అర్థం. ఉన్నది ఒక్కడే. అంతా ఆయనదే. ఆయనదే ఆయనకు ఇచ్చి నేను ఇచ్చాను అనుకొంటున్నాము, వ్యక్తిభావన పెంచుకొంటున్నాము. అంతానువ్వే అనుకొంటే
05-09-2003

ఏమీలేదు. ఏది జరిగినా ఆయన సంకల్పమే. భగవంతుని సంకల్పాన్ని గౌరవించే అలవాటు మనకులేదు. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని గౌరవిస్తే నీసాధనతో నిమిత్తం లేకుండా ఇప్పుడే, ఇక్కడే, ఈక్షణంలోనే నీమనస్సు అణిగిపోతుంది, శాశ్వతశాంతిలో ఓలలాడతావు. నీకు ఏదైనా ఉంది అనుకో ఈశ్వరుడు దానిని నీకు కేటాయిస్తే అది వచ్చింది. దానిని నీసాంతం అనుకొని అహంభావన పెంచుకోవద్దు. పాపాత్ముడిని తిడితే వాడు నిన్ను కొడతాడు, అదే పుణ్యాత్ముడిని తిడితే వాడు బాధపడుతాడు, భరించి ఊరుకొంటాడు దానివలన నీకు పాపం వస్తుంది. వాళ్ళను, వీళ్ళను తిట్టేబదులు నన్ను తిట్టండి అనేవారు భగవాన్. ఎందుకంటే మనస్సు ఉంటే రియాక్షన్ ఉంటుంది, మనస్సు నశించినవాడికి రియాక్షన్ ఉండదు, అంతా తానే. మరణించిన తరువాత ఏదోలోకాలకు వెళతాము ముందు ఇప్పుడు టైమును స్వద్వినియోగం చేసుకోండి. పుణ్యలోకాలు ఉన్నాయి అవి ఎంజాయ్ మెంట్ కు పనికివస్తాయి కాని నీవు సాధన చేయాలంటే మరల దేహంధరించి ఈభూమిమీదకు వచ్చి సాధన చేయవలసిందే, మనకు రాగద్వేషములు తగ్గలేదు, భగవంతుడు అనుభవంలోనికి వచ్చేయాలి, ఎలా కుదురుతుంది. మనకు అర్హత వచ్చినప్పుడు, యోగ్యత కలిగినప్పుడు మనకు తెలియబడటానికి భగవంతుడు ఒక్కక్షణం కూడా వెయిట్ చేయడు, వెంటనే తెలియబడతాడు. అయితే ఆ యోగ్యత, అర్హత సంపాదించటానికి మనం సాధన చేయాలి, సత్పురుషుల సహవాసం చేయాలి. ఏచింతన లేకుండా భగవంతుడినే చింతిస్తూ ఉండాలి. అనన్యచింతన ఒక్కసారే రాకపోవచ్చు కాని క్రమేపి వస్తుంది. ముందుపాక్షికశరణాగతి నీకు అలవాటు అయితే తరువాత నీకు పూర్ణశరణాగతి వస్తుంది. ఏది ఎప్పుడు జరగాలో అది అప్పుడు జరుగుతుంది. నీవు చేతిలో ఉన్నపనిని ఇష్టంగా, ప్రేమగా భక్తిగా చెయ్యి. ఫలితం ఎప్పుడు రావాలి అప్పుడు వస్తుంది, అది ఈశ్వరనిర్ణయానికి వదిలెయ్యి. వారు ఇస్తారు లేకపోతే ఇవ్వరు అది నీకు అనవసరం, కాని నీవు చేసేపనిలో మాత్రంలోపం ఉండటానికి వీలులేదు. వారు ఎందుకు ఇవ్వలేదు అని అనుకొంటే నీకు శరణాగతిలేదు అని అర్థం. ప్రపంచంలో ఉన్న అన్ని భోగాలు మన ఎదురుగా ఉండాలి, మన మనస్సులో వికారం కలుగకూడదు, అది నిజమైనస్థితి అని కాళిదాసు చెప్పాడు. నీవు 100 కోట్లు సంపాదించావు అనుకో, దానిలో సమాజం యొక్క సహకారంకూడా ఉంది. నీసంపాదనలో సమాజంకోసం ఎంతవరకు ఉపయోగించావు అది చూసుకో. తలంపువచ్చాక మాటవస్తుంది, తలంపువచ్చాక పనిచేస్తాము. తలంపురాకుండా ఉంటే మంచిదే. తలంపువచ్చిందా దానిని కంట్రోలు చేసుకోవాలి, దానిని

విచ్చలవిడిగా వదిలేస్తే పతనమవుతాము.

ఉన్నదిఏదో ఉంది, లేనిది ఏదోలేదు. ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూలేదు, లేనిదానికి ఉండటం అంటూ లేదు, ఇది నిశ్చయము అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఈవిషయంలో మీకు సందేహం అక్కరలేదు. లోపల ఈశ్వరుడు ఉన్నానని చెప్పుతున్నాడు. నమ్మినవాడికి సొమ్ము, నమ్మనివాడికి దుమ్ము. ఇక్కడ గుడిలో కూర్చొని భగవంతుడు ఉన్నాడు అనుకొంటాము. బయటకు వెళ్ళినతరువాత భగవంతుడు లేడు అనుకొంటాము, ఇలా అనిపించటానికి మనలో పాపం కారణం. మనలో ఉన్నపాపం ఈశ్వరుని అస్థిత్వాన్ని తొందరగా అంగీకరించటానికి ఒప్పకోదు. మనకు తగినంత పుణ్యబలం లేకపోవటం వలన అటువంటి తలంపులు వస్తాయి. ఎంతకాలం అయితే మనలో రాగద్వేషములు ఉంటాయో అంతకాలం శరీరాలు వస్తూనే ఉంటాయి. ఇక్కడ మనకు భగవాన్ చెప్పినబోధ ఏమిటి అంటే నీహృదయంలో సత్యం ఉంది. అది మనకు తెలియటంలేదు కాని ఉంది. ఉండటం ఉండటమే, అది ఎలా ఉండాలో అలా ఉంది కాని నీవు అనుకొన్నట్లుగా అది లేదు, దానిలో ఐక్యం అవ్వటంకోసం నీశరీరాన్ని మనస్సును జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకో. అహంకార, మమకారములతో ఉన్నవాడు వాడిగురువు ఎవరైనా, ఏసాంప్రదాయంలో ఉన్నా కూడా శాంతిసాగరంలో ఐక్యం అవ్వటానికి అవకాశంలేదు. అందుచేత అహంకార, మమకారములనుండి విడుదలపొందటానికి నీశరీరాన్ని మనస్సును ఉపయోగించుకో. కొంతమంది సత్పురుషులు ఎలా ఉంటారు అంటే వారు లోపలకు వెళితే వారిని వారు చూసుకొంటూ ఉంటారు, బయటకువస్తే ఉన్నదానిని మనకు చూపిస్తూ ఉంటారు. లోపలకు వెళితే ఆనందం, బయటకువస్తే ఆనందం, ఎటుచూసినా ఆనందమే. వారి మొఖాలను చూస్తే మోక్షం సంపాదించాలి అనేకాంక్ష మనకు కలుగుతుంది, మనకు తెలియకపోయినా లోపల ఏదో ఉంది, లేకపోతే వారు అంతఆనందంగా ఎలా ఉంటారు, మనం కూడాదానిని పొందాలి అనే కాంక్షమనకు కలుగుతుంది. సజ్జనసాంగత్యం అన్నీ ఇస్తుంది, మోక్షాన్ని కూడా ఇస్తుంది.

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

భగవత్ స్వరూపులు, పూజ్య గురుదేవులు అయిన సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి గురుపార్లమి మహోత్సవ సందర్భముగా సమర్పించు

భక్తి సుమోంజలి

శ్రీ భూపతిరాజు వెంకటలక్ష్మీనరసింహారాజు! మా పాలట మా నాన్నగారు!!
 మిముగన్న కల్పద్రులు రాజయమ్మ, సూర్యనారాయణరాజులు ధన్యులైరి
 రమణభగవానుని పిలుపుతో పలికి, భగవాన్ బిష్కాఫోదనలతో
 ఆత్మానుభవం పొంది, మమ్ము ఆశీర్వదించి
 జాగృతిపరమైన జన్మ్యురు జీవగర్భమీద రమణశ్రీత్రమును నిర్మించి
 అరుణాచలేశ్వరుని ఆశీస్సులు మా అందరికి పంచి
 నాడు రమణస్థానిలో ఆంధ్రాశ్రమమునకు స్థానము కల్పించి
 నేడు నాన్నగారి ఆశ్రమానికి అద్వైతి నిలచి
 పేద విద్యార్థుల పాలట "సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి చాలటమిల్లె ప్రస్తు"
 నేడు ఆధారమై విద్యను యిచ్చి
 ఆధారములేని ఎందరో వృద్ధులకు వృద్ధాప్య ఫించనులను ఇస్తూ,
 చారికి ఆరాధ్యదైవమై నిలచి
 కళాశాలలు, కళ్యాణ మండపములనుండి, సరస్వతి శివమందిరాలకు
 మీ దానములతో చాలచూపి
 అభిశారులనుండి వ్యాపారవేత్తలు, రాజకీయవేత్తల వరకు
 రాజకీయములేని రమ్యమైన ప్రేమను చూపి
 ధైర్యాజ, గోకరాజ, కనుమూరి, భూపతిరాజులను మీ హస్తవానితో ఆదరించి
 నాన్నగారి మాట సకల సౌభాగ్యముల మూట!
 నాన్నగారి దృష్టి మా పాలట పాలజాతవృష్టి!
 నాన్నగారి చేతి ప్రేమ, తల్లిప్రేమలోపలి హాయి!
 "రమణభాగ్యురే" ముద్రణతో వేయి, వేల గ్రామాలు సత్కంగానిలయములై
 దేశ, విదేశములలో భక్తుల విసయ విశ్వాసభీరుములను పొంది
 వృదు, మధురమైన పి.యస్.యస్.రాజు, శ్రీరామరాజులను
 మీ సందర్శకు అధ్యక్ష, కార్యదర్శులుగా నియమించి
 సద్గురు సేవలో జీవితాంకితమైన "రామచంద్రరాజు" ఆసుంగ శిష్యులిగా రాజీంచగబగి
 పార్వతమ్మ, హైహవతి, సుజాత, లక్ష్మి, పద్మజ, నరసింహారాజులు భక్తి ప్రపత్తులతో
 మీ ప్రవచన ప్రచార రథ సారథులుగా నిలచి
 "మమ్ము మమ్ముగాను మే మెరింగిన యంత
 మమ్ము మమ్ము మేము మందిమాము నాన్నగారూ"!!
 మీ ఆశ్చర్యబంధువులయిన మా భక్తుల పాలట మీ ఆనుగ్రహముతో
 కరుణచూపి కాపాడి, నాన్నగారి ప్రవచనములు ప్రపంచ భక్తి పొంది
 ప్రజలు ప్రశాంతత పొందుగాక

4A

జిన్నూరు
 తేది : 13-7-2003

ఇట్లు
 నాన్నగారి పాదారవిందములకు నమస్కరిస్తూ
 వినయ విధేయ భక్తి శ్రద్ధలతో ప్రార్థిస్తూ
 మీ భక్తులు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

3-9-03 టు 16-9-03	కేంపు
23-09-03	మంగళవారం జిన్నూరు, సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి జన్మదిన మహోత్సవము, శ్రీ రమణ క్షేత్రం
28-09-03	ఆదివారం గుమ్మలూరు

చింతపర్లు గ్రామంలో వేంచేసియున్న కనకదుర్గాదేవి ఆలయ ప్రాంగణంలో శ్రీ రమణక్షేత్రం ప్రైసిడెంట్ చింతపర్లు వాస్తవ్యులు శ్రీ పి.ఎస్.ఎన్.రాజు & బ్రదర్స్ చే నిర్మించిన మండపాన్ని సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అమృతహస్తాలతో ది.2-9-2003న ప్రారంభించినారు. ఈ కార్యక్రమానికి గ్రామ సర్పంచ్ శ్రీ పెన్నెత్త నారాయణరాజు, ఆలయ కమిటీ సభ్యులు మరియు గ్రామపెద్దలు హాజరైనారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారిని సన్మానం చేస్తున్న చింతపర్లు గ్రామ సర్పంచ్ శ్రీ పెన్నెత్త నారాయణ రాజు దంపతులు

05-09-2003

ది. 17-08-03 ఆదివారం మధ్యాహ్నం విజయవాడ, ముత్యాలంపాడు, రామలింగేశ్వర స్వామివారి ఆలయంలో ప్రవచిస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

రమణ భాస్కర పక్షపత్రిక సంవత్సర చందా రు. 150/-

సంవత్సర చందాకు ది|| 23-9-2003 నుండి ది|| 22-9-2004 వరకు క్రమం తప్పకుండా ముద్రించిన పత్రికలు పంపబడతాయి. మీరు యం.ఓ. / డి.డి. / నగదు రూపంగా పంపించవలసిన చిరునామా.

పెన్నెత్త శ్రీరామరాజు

("రమణభాస్కర" కొరకు)

శ్రీరమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు - 534 265, ప||గో||జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

పేరు తండ్రి/భర్త

..... డోర్ నెం

వీధి/రోడ్ నెం గ్రామం

పిన్ కోడ్ మండలం జిల్లా

..... డి.డి. / యమ్.ఓ. / నగదు వివరాలు

ఫోన్ నెం.....

రమణ భాస్కర